# YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

14 päivänä syyskuuta 2000 *

Asiassa C-16/99,

jonka Cour administrative (Luxemburg) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

**Ministre de la Santé**

vastaan

**Jeff Erpelding**

ennakkoratkaisun lääkäreiden vapaan liikkuvuuden sekä heidän tutkintotodistustensa, todistustensa ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojensa vastavuoroisen tunnustamisen helpottamisesta 5 päivänä huhtikuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/16/ETY (EYVL L 165, s. 1) tulkinnasta,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja D. A. O. Edward (esittelevä tuomari) sekä tuomarit L. Sevón, P. Jann, H. Ragnemalm ja M. Wathelet,

julkisasiamies: P. Léger,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Erpelding, edustajanaan asianajaja A. Kronshagen, Luxemburg,

— Italian hallitus, asiamiehenään ulkoasiainministeriön diplomaattisten riita-asioiden osaston osastopäällikkö, professori U. Leanza, avustajanaan valtionasiamies G. Aiello,

— Suomen hallitus, asiamiehenään valtionasiamies T. Pynnä,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellinen neuvonantaja C. Tufvesson ja oikeudellisen yksikön virkamies B. Mongin,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Erpeldingin, edustajanaan asianajaja A. Kronshagen, Italian hallituksen, asiamiehenään valtionasiamies F. Quadri, ja komission, asiamiehenään B. Mongin, 13.1.2000 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 13.1.2000 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

**tuomion**

1 Cour administrative on esittänyt 21.1.1999 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 25.1.1999, EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla kaksi ennakkoratkaisukysymystä lääkäreiden vapaan liikkuvuuden sekä heidän tutkintotodistustensa, todistustensa ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojensa vastavuoroisen tunnustamisen helpottamisesta 5 päivänä huhtikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen 93/16/ETY (EYVL L 165, s. 1) tulkinnasta.

2 Nämä kysymykset on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Erpelding ja Luxemburgin Ministère de la Santé (jäljempänä terveysministeriö) ja joka koskee sitä, että terveysministeriö on evännyt Erpeldingiltä luvan käyttää Luxemburgissa kardiologian erikoislääkärin ammattinimikettä.

## Sovellettava lainsäädäntö

*Direktiivi 93/16/ETY*

3 Direktiivillä 93/16/ETY pyritään helpottamaan lääkäreiden vapaata liikkuvuutta ja heidän tutkintotodistustensa, todistustensa ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojensa vastavuoroista tunnustamista. Direktiivin 93/16/ETY 6 artiklassa, jota sovelletaan lääketieteen erikoisalojen tutkintotodistuksiin, todistuksiin ja muihin muodollista kelpoisuutta osoittaviin asiakirjoihin, jotka ovat kahdelle tai useammalle jäsenvaltiolle yhteisiä, säädetään seuraavaa:

"Jokaisen jäsenvaltion, jonka laeissa, asetuksissa tai hallinnollisissa määräyksissä on asiaa koskevia säännöksiä, on tunnustettava sellaiset tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat, jotka on annettu jäsenvaltioiden kansalaisille toisessa jäsenvaltiossa 24, 25, 27 ja 29 artiklan mukaisesti ja jotka on mainittu 7 artiklassa, siten, että kyseinen pätevyystodistus antaa jäsenvaltion alueella samat oikeudet kuin jäsenvaltion itsensä antamat pätevyystodistukset".

4 Kyseisessä 6 artiklassa mainituilla artikloilla, 7 artiklaa lukuun ottamatta, sovitetaan yhteen erikoislääkärien toimintaa koskevia kansallisia säännöksiä vastaavien muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisen tunnustamisen mahdollistamiseksi. Näissä artikloissa säädetään direktiivin 93/16/ETY 14. perustelukappaleen mukaan muun muassa " — — tietyt vähimmäisvaatimukset erikoistumiskoulutukseen pääsemisestä, koulutuksen vähimmäiskestosta, opetuksen antamistavasta ja -paikasta, sekä koulutuksen valvonnasta".

5 Edellä mainitussa 7 artiklassa, sellaisena kuin se on Itävallan tasavallan liityttyä Euroopan unioniin (ks. asiakirja Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja

Ruotsin kuningaskunnan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu (EYVL 1994, C 241, s. 21 ja EYVL 1995, L 1, s. 1) ja erityisesti liite I, XI, D, III, 1, d alakohta), säädetään seuraavaa:

"1. Edellä 6 artiklassa tarkoitetut tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat vastaavat, jos ne ovat 5 artiklan 2 kohdassa lueteltujen toimivaltaisten viranomaisten ja toimielinten antamia, kyseisen erikoisalan koulutuksen osalta tämän artiklan 2 kohdassa lueteltuja nimikkeitä niiden jäsenvaltioiden osalta, joissa tällaista koulutusta annetaan.

2. Jäsenvaltioissa tällä hetkellä käytettävät nimikkeet, jotka vastaavat kyseistä erikoistumiskoulutusta, ovat seuraavat:

— —

— *kardiologia*:

— —

Luxemburg: cardiologie et angiologie

— — ."

6 Vaikka sisätaudit mainitaan niiden lääketieteen erikoisalojen nimikkeiden joukossa, jotka ovat yhteisiä kaikille jäsenvaltioille ja jotka voidaan direktiivin 93/16/ETY 4 ja 5 artiklan nojalla tunnustaa automaattisesti kaikissa jäsenvaltioissa, kardiologia kuuluu lääketieteen sellaisten erikoisalojen nimikkeiden joukkoon, jotka ovat kahdelle tai useammalle jäsenvaltiolle yhteiset, joten kardiologian tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat tunnustetaan automaattisesti vain direktiivin 93/16/ETY 7 artiklan 2 kohdassa luetelluissa jäsenvaltioissa. Kuten tämän tuomion edellisestä kohdasta ilmenee, tässä artiklassa, sellaisena kuin se on Itävallan tasavallan liityttyä Euroopan unioniin, mainitaan kardiologian osalta Luxemburg, mutta siinä ei mainita Itävaltaa.

7 Direktiivin 93/16/ETY 8 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Jos jäsenvaltioiden kansalaiset, jotka haluavat saada sellaisen erikoislääkärin tutkintotodistuksen, todistuksen tai muun muodollista kelpoisuutta osoittavan asiakirjan, jota ei ole mainittu 4 ja 6 artiklassa tai jota, vaikka se on mainittu 6 artiklassa, ei anneta siinä jäsenvaltiossa, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia, että heidän on täytettävä sen omien lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten mukaiset kyseistä erikoisalaa koskevat koulutusvaatimukset.

2. Vastaanottavan jäsenvaltion on kuitenkin otettava huomioon joko kokonaan tai osittain 1 kohdassa tarkoitettujen kansalaisten suorittamat koulutusjaksot, joista sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, ovat antaneet heille tutkintotodistuksen, todistuksen tai muun muodollista kelpoisuutta osoittavan asiakirjan edellyttäen, että koulutusjaksot vastaavat vastaanottavassa jäsenvaltiossa vaadittavia kyseisen erikoistumiskoulutuksen koulutusjaksoja.

3. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten tai toimielinten on tutkittuaan asianomaisen erikoistumiskoulutuksen sisällön ja pituuden niille toimitettujen tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen perusteella ilmoitettava hänelle vaadittavan lisäkoulutuksen pituus ja alat, jotka sen on katettava."

8 Direktiivin 93/16/ETY V luvussa, jonka otsikkona on "Tutkintonimikkeen käyttö", olevassa 10 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Vastaanottavien jäsenvaltioiden on huolehdittava, että 2, 4, 6 ja 9 artiklan edellytykset täyttävillä jäsenvaltioiden kansalaisilla on oikeus käyttää säädettyä tutkintonimikettä tai tarvittaessa sen lyhennettä, joka on käytössä siinä jäsenvaltiossa, josta he ovat peräisin tai josta he tulevat, tämän valtion kielellä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 19 artiklan soveltamista. Vastaanottavat jäsenvaltiot voivat vaatia, että nimikkeen jäljessä on mainittava sen antaneen laitoksen tai tutkintolautakunnan nimi ja sijaintipaikka".

9 Direktiivin VI luvussa, jonka otsikkona on "Säännökset, jotka helpottavat sijoittautumisoikeuden ja palvelujen tarjoamisen vapauden tehokasta käyttämistä lääkäreiden toiminnassa", olevassa 19 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Jos lääkärintoimeen liittyvän ammattinimikkeen käyttö on vastaanottavassa jäsenvaltiossa säännelty, toisten jäsenvaltioiden kansalaisten, jotka täyttävät 2 artiklassa ja 9 artiklan 1, 3 ja 5 kohdassa säädetyt edellytykset, on käytettävä vastaanottavan jäsenvaltion ammattinimikettä, joka siinä valtiossa vastaa näitä kelpoisuusvaatimuksia, ja sen lyhennettä.

Edellä ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös erikoislääkärin ammattinimikkeiden käyttöön, sikäli kuin niitä käyttävät 4 ja 6 artiklassa ja 9 artiklan 2, 4, 5 ja 6 kohdassa säädetyt edellytykset täyttävät henkilöt."

*Kansallinen lainsäädäntö*

10 Direktiivin 93/16/ETY 10 artikla on pantu täytäntöön Luxemburgin sisäisessä oikeudessa lääkärin, hammaslääkärin ja eläinlääkärin ammattien harjoittamisesta 29 päivänä huhtikuuta 1983 annetun lain, sellaisena kuin se on muutettuna 31.7.1995 annetulla lailla (Mémorial A 1995, s. 1802), 5 §:n 3 momentilla ja kyseisen direktiivin 19 artikla tämän kansallisen lain 5 §:n 2 momentilla.

**Kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä oleva asia ja ennakkoratkaisukysymykset**

11 Erpelding sai 30.3.1985 itävaltalaisen Doktor der gesamten Heilkunde -nimisen tutkintotodistuksen (todistus sikäläisestä lääketieteen tohtorin tutkinnosta), jonka antoi Innsbruckin yliopisto. Luxemburgin kansallinen opetusministeriö vahvisti tämän tutkintotodistuksen vastaavuuden 11.4.1986.

12 Erpelding sai 10.4.1991 Österreichische Ärtzekammerilta (Itävallan lääkäriliitto) oikeuden harjoittaa lääkärin ammattia Facharzt für Innere Medizin -ammattinimikettä (sisätautien erikoislääkäri) käyttäen. Luxemburgin terveysministerin 29.8.1991 tekemällä päätöksellä hänellä annettiin oikeus harjoittaa sisätautien erikoislääkärin ammattia Luxemburgissa.

13 Österreichische Ärtzekammer antoi Erpeldingille 11.5.1993 Facharzt für Innere Medizin — Teilgebiet Kardiologie -tutkintotodistuksen (sisätautien erikoislääkäri — kardiologia). Luxemburgin terveysministeri antoi 9.7.1993 tekemällään päätöksellä Erpeldingille oikeuden käyttää sisätautien erikoislääkärin ammatti-

nimikkeen lisäksi senkielistä tutkintonimikettä, jolla hän oli saanut koulutuksensa, eli nimikettä "Facharzt für Innere Medizin — Teilgebiet Kardiologie".

14 Erpelding ilmoitti 15.4.1997 terveysministerille, että koska hän aikoi keskittyä yksinomaan kardiologiaan, hän oli valmis luopumaan sisätautien erikoislääkärin ammattinimikkeestä edellyttäen, että hänelle annettaisiin lupa käyttää kardiologian erikoislääkärin ammattinimikettä.

15 Terveysministeri hylkäsi 25.4.1997 tekemällään päätöksellä tämän hakemuksen sillä perusteella, että koska kardiologian oppiaine ei ole Itävallan viranomaisten tunnustama erikoisala, Erpeldingille ei voitu myöntää oikeutta harjoittaa lääkärin ammattia tällä erikoisalalla. Ministeri totesi lisäksi, että hänen tehtävänään ei ole muuntaa ulkomaisia tutkintotodistuksia ja että Luxemburgin lainsäädännössä sallitaan ainoastaan tutkintotodistusten tunnustaminen sellaisina kuin ne ovat sanamuodoltaan.

16 Erpeldingin vaatimuksesta Tribunal administratif kumosi tämän päätöksen 18.2.1988 tekemällään päätöksellä erityisesti sillä perusteella, että se oli direktiivin 93/16/ETY 19 artiklan vastainen.

17 Luxemburgin terveysministeri haki tähän päätökseen 31.3.1998 muutosta Cour administrativelta.

18 Cour administrative katsoo, että riidan ratkaiseminen edellyttää paitsi direktiivin 93/16/ETY lääkärin ammattinimikkeen käyttöä koskevan 19 artiklan, myös

lääketieteen tutkintonimikkeen käyttöä koskevan 10 artiklan tulkintaa, ja se päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Voidaanko lääkäreiden vapaan liikkuvuuden sekä heidän tutkintotodistustensa, todistustensa ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojensa vastavuoroisen tunnustamisen helpottamisesta annetun direktiivin 93/16/ETY 19 artiklaa soveltaa valtiossa, jossa on voimassa kyseistä alaa koskeva lainsäädäntö, sellaisen kantajan eduksi, jolla on toisessa jäsenvaltiossa hankittu tutkintotodistus, joka ei ole direktiivin 7 artiklassa olevassa erikoistumiskoulutuksen luettelossa, ja joka hakee toisessa jäsenvaltiossa hankkimansa koulutuksen nojalla lupaa käyttää vastaanottavassa jäsenvaltiossa vastaavaa ammattinimikettä?

Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

2) Annetaanko kyseessä olevan direktiivin 10 artiklan säännöksessä toisessa jäsenvaltiossa hankitun tutkintotodistuksen omaaville henkilöille vain oikeus käyttää tutkintonimikettään ja tarvittaessa sen lyhennettä, vai onko direktiiviä päinvastoin tulkittava niin, että voidaan hyväksyä ainoastaan tutkintonimikkeen käyttäminen sen maan kielellä, jossa se on annettu, niin, että vastaanottavan valtion kielellä muotoiltuja ja sen nimikkeistön mukaisia vastaavia nimikkeitä ei saa käyttää?"

**Ennakkoratkaisukysymysten ulottuvuus**

19 Ennakkoratkaisukysymykset koskevat direktiivin 93/16/ETY 10 ja 19 artiklan tulkintaa ja ne liittyvät hakemukseen, jolla Erpelding pyytää vuonna 1993 Itävallassa saamansa Facharzt für Innere Medizin — Teilgebiet Kardiologie -tut-

kintotodistuksen perusteella oikeutta käyttää Luxemburgissa kardiologian erikoislääkärin ammattinimikettä.

20 Yhteisöjen tuomioistuimelle esitetyt kysymykset eivät koske niitä koulutusta koskevia edellytyksiä, joiden on täytyttävä kardiologian erikoislääkärin tutkintotodistuksen saamiseksi Luxemburgissa itävaltalaisen tutkintotodistuksen perusteella ja direktiivin 93/16/ETY 8 artiklan mukaisesti. Kysymykset eivät myöskään liity kyseisen itävaltalaisen tutkintotodistuksen mahdolliseen tunnustamiseen kardiologian erikoislääkärin luxemburgilaista tutkintotodistusta vastaavaksi niin sanotun Vlassopoulou-tapauksen mukaisesti (ks. tältä osin asia C-340/89, Vlassopoulou, tuomio 7.5.1991, Kok. 1991, s. I-2357 ja viimeksi asia C-238/98, Hocsman, tuomio 14.9.2000, Kok. 2000, s. I-6623).

21 Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevassa päätöksessä ei mainita direktiivin 93/16/ETY 8 artiklaa eikä Vlassopoulou-tapausta, eikä suullisessa käsittelyssä ole kiistetty sitä, että yhteisöjen tuomioistuimen vastauksen sille esitettyihin kysymyksiin on rajoituttava koskemaan kyseisen direktiivin 10 ja 19 artiklan tulkintaa.

## Ensimmäinen kysymys

22 Ensimmäisellä kysymyksellään kansallinen tuomioistuin tiedustelee lähinnä sitä, voiko lääkäri, jolla on toisessa jäsenvaltiossa saatu erikoislääkärin tutkintotodistus, jota ei kuitenkaan mainita direktiivin 93/16/ETY 7 artiklassa olevassa erikoistumiskoulutusta koskevassa luettelossa, vedota tämän direktiivin 19 artiklaan käyttääkseen vastaavaa erikoislääkärin ammattinimikettä vastaanottavassa valtiossa.

23 Direktiivillä 93/16/ETY otetaan käyttöön automaattinen ja pakollinen järjestelmä, jonka mukaisesti lääkärin ja erikoislääkärin tutkintotodistukset, todis-

tukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat, jotka jäsenvaltioiden kansalaiset ovat saaneet muista jäsenvaltioista, tunnustetaan vastavuoroisesti kyseisen direktiivin 3, 5 ja 7 artiklan mukaisesti.

24 Tämä automaattinen ja pakollinen tunnustamisjärjestelmä olisi puutteellinen ja sen tehokkuus vaarantuisi vakavasti, jos niillä henkilöillä, joiden eduksi direktiiviä sovelletaan, ei olisi oikeutta käyttää vastaanottavassa jäsenvaltiossa käytettävää lääkärin tai tapauskohtaisesti erikoislääkärin ammattinimikettä. Ilman oikeutta käyttää näitä nimikkeitä tässä valtiossa niillä henkilöillä, joiden eduksi tätä vastavuoroista tunnustamista koskevaa järjestelmää sovelletaan, ei olisi mahdollista viestittää asianomaisille tahoille ammatillisesta pätevyydestään samalla tavalla ja samoilla edellytyksillä kuin sellaisilla yhteisön kansalaisilla, jotka ovat saaneet tällaisen nimikkeen vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

25 Oikeus käyttää vastaanottavassa jäsenvaltiossa kyseisen valtion kielellä ja sen nimikkeistön mukaisesti ilmaistua lääkärin tai tapauskohtaisesti erikoislääkärin ammattinimikettä on siis direktiivillä 93/16/ETY käyttöönotetun tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisen tunnustamisen väistämätön seuraus.

26 Tämä tulkinta pätee kuitenkin vain silloin, jos lääkärin tai erikoislääkärin muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat täyttävät vähimmäisedellytykset, jotka ovat tarpeen, jotta niihin voidaan soveltaa tätä automaattista ja pakollista vastavuoroista tunnustamista. Tämän vastavuoroista tunnustamista koskevan järjestelmän kanssa on näin ollen täysin sopusoinnussa se, että direktiivin 93/16/ETY 19 artiklassa myönnetään oikeus käyttää lääkärin tai tapauskohtaisesti erikoislääkärin ammattinimikettä vain sellaisille yhteisön kansalaisille, jotka täyttävät kyseisen säännöksen ensimmäisessä ja toisessa kohdassa säädetyt edellytykset.

27 Ensimmäisen kysymykseen on näin ollen vastattava, että lääkäri, jolla on toisessa jäsenvaltiossa saatu erikoislääkärin tutkintotodistus, jota ei kuitenkaan mainita

direktiivin 93/16/ETY 7 artiklassa olevassa erikoistumiskoulutusta koskevassa luettelossa, ei voi vedota tämän direktiivin 19 artiklaan käyttääkseen vastaavaa erikoislääkärin ammattinimikettä vastaanottavassa valtiossa.

## Toinen kysymys

28 Kansallinen tuomioistuin katsoo, että direktiivin 93/16/ETY 10 artiklaa voidaan tulkita kahdella eri tavalla. Ensimmäisen tulkintatavan mukaan tässä säännöksessä vain taattaisiin niille henkilöille, joiden eduksi direktiivillä käyttöönotettua tutkintotodistusten vastavuoroista tunnustamista koskevaa järjestelmään sovelletaan, oikeus käyttää koulutusnimikettään alkuperä- tai lähtöjäsenvaltion kielellä. Toisen tulkintatavan mukaan vastaanottavalla jäsenvaltiolla ei kyseisen säännöksen nojalla ole mitään mahdollisuutta antaa oikeutta käyttää tämän valtion kielellä muotoiltua ja sen nimikkeistön mukaista vastaavaa nimikettä, vaikkakin tässä tulkinnassa edellä mainittu oikeus tunnustetaan niille henkilöille, joiden eduksi kyseistä järjestelmää sovelletaan.

29 Direktiivissä 93/16/ETY säädetään niiden henkilöiden, joiden eduksi sovelletaan tällä direktiivillä käyttöönotettua, tutkintotodistusten vastavuoroista tunnustamista koskevaa järjestelmää, oikeudesta käyttää lääkärin tai erikoislääkärin ammattinimikettä ja koulutusnimikettä vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

30 Koska kaikki rajoitukset, jotka koskevat toisessa jäsenvaltiossa saadun koulutusnimikkeen käyttöä vastaanottavassa jäsenvaltiossa, voivat tehdä tämän nimikkeen vähemmän houkuttelevaksi rajoittaen näin ollen perustamissopimuksessa taattujen perusvapauksien käyttöä, rajoitusten on tämän vuoksi oltava perustamissopimuksen vaatimusten mukaisia (ks. asia C-19/92, Kraus, tuomio 31.3.1993, Kok. 1993, s. I-1663, s. 32). Näiden samojen vaatimusten mukaisesti on tulkittava myös yhteisön lainsäädäntöä, mukaan lukien

direktiivin 93/16/ETY 10 artiklaa, jota kansallisen tuomioistuimen esittämä kysymys koskee.

31 Direktiivin 93/16/ETY 10 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä lähinnä toistetaan direktiivin yhdeksäs perustelukappale, jossa täsmennetään, että koska direktiivi tutkintotodistusten vastavuoroisesta tunnustamisesta ei välttämättä merkitse kyseisten tutkintotodistusten edellyttämän koulutuksen vastaavuutta, muodollisen koulutustodistuksen kyseessä ollessa tulee näiden pätevyystodistusten käyttö sallia vain alkuperä- tai lähtöjäsenvaltion kielellä.

32 Direktiivin 93/16/ETY 10 artiklan 1 kohdan ensimmäistä virkettä on näin ollen tulkittava siten, että se koskee vain niiden henkilöiden, joiden eduksi tällä direktiivillä käyttöönotettua tutkintotodistusten vastavuoroista tunnustamista koskevaa järjestelmää sovelletaan, oikeutta käyttää tutkintonimikettään ja tarvittaessa sen lyhennettä alkuperä- tai lähtöjäsenvaltion kielellä. Tämän säännöksen sanamuodosta ja direktiivin 93/16/ETY rakenteesta ei kuitenkaan ilmene, että vastaanottava jäsenvaltio ei voisi antaa lupaa käyttää koulutusnimikettä tai vastaavaa nimikettä, joka ilmaistaan muulla kielellä kuin alkuperä- tai lähtöjäsenvaltion kielellä.

33 Toiseen kysymykseen on näin ollen vastattava, että direktiivin 93/16/ETY 10 artiklan 1 kohdan ensimmäistä virkettä on tulkittava siten, että se koskee vain niiden henkilöiden, joiden eduksi sovelletaan tällä direktiivillä käyttöönotettua tutkintotodistusten vastavuoroista tunnustamista koskevaa järjestelmää, oikeutta käyttää koulutusnimikettään ja tarvittaessa sen lyhennettä alkuperä- tai lähtöjäsenvaltion kielellä, ilman, että tämä tulkinta kuitenkaan vaikuttaisi vastaanottavan jäsenvaltion vapauteen antaa oikeus käyttää alueellaan muulla kuin alkuperä- tai lähtöjäsenvaltion kielellä ilmaistua koulutusnimikettä tai vastaavaa nimikettä.

## Oikeudenkäyntikulut

34 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Italian ja Suomen hallituksille ja Euroopan yhteisöjen komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on ratkaissut Cour administrativen 21.1.1999 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

1) **Lääkäri, jolla on toisessa jäsenvaltiossa saatu erikoislääkärin tutkintotodistus, jota ei kuitenkaan mainita lääkäreiden vapaan liikkuvuuden sekä heidän tutkintotodistustensa, todistustensa ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojensa vastavuoroisen tunnustamisen helpottami-**

sesta 5 päivänä huhtikuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/16/ETY 7 artiklassa olevassa erikoistumiskoulutusta koskevassa luettelossa, ei voi vedota tämän direktiivin 19 artiklaan käyttääkseen vastaavaa erikoislääkärin ammattinimikettä vastaanottavassa valtiossa.

2) Direktiivin 93/16/ETY 10 artiklan 1 kohdan ensimmäistä virkettä on tulkittava siten, että se koskee vain niiden henkilöiden, joiden eduksi sovelletaan tällä direktiivillä käyttöönotettua tutkintotodistusten vastavuoroista tunnustamista koskevaa järjestelmää, oikeutta käyttää koulutusnimikettään ja tarvittaessa sen lyhennettä alkuperä- tai lähtöjäsenvaltion kielellä, ilman, että tämä tulkinta kuitenkaan vaikuttaisi vastaanottavan jäsenvaltion vapauteen antaa oikeus käyttää alueellaan muulla kuin alkuperä- tai lähtöjäsenvaltion kielellä ilmaistua koulutusnimikettä tai vastaavaa nimikettä.

Edward Sevón Jann

Ragnemalm Wathelet

Julistettiin Luxemburgissa 14 päivänä syyskuuta 2000.

R. Grass

kirjaaja

D. A. O. Edward

viidennen jaoston puheenjohtaja